

CANONES ALII S. PATRICIO ASRIPTI.

I.

De iudicio clericorum, ut non sit apud iniquos, aut apud infideles.

Omnis mundialis sapiens, ^a si sapiens sit, non iudicet judicia Ecclesiæ.

II

De subjectione populi principi.

Ministri vos estis, et unusquisque vestrum principem suum cui assistat et ministrat, timeat.

III.

De pœnitentia blasphemantis principem bonum.

Qui murmurat verba blasphemie contra principem bonum per odium aut invidiam, cum pane et aqua pœnitentat septem diebus, exemplo Mariæ contra Moysen murmurantis.

IV.

De eo quod incertum sit, utrum priorem gradum episcopus post lapsum recipiat.

Patricius episcopus dicit : Qui sub gradu peccat, debet excommunicari, quia magna est dignitas hujus nominis ; tamen potest redimere animam suam post pœnitentiam : ad priorem gradum venire difficile. Nescio an non. Deus scit.

V.

De recipienda adultera post pœnitentiam, et de quantitate pœnitentie.

Si alicujus uxor fornicata fuerit cum alio viro, non adducet aliam uxorem, quandiu viva fuerit uxor prima. Si forte conversa fuerit et agat pœnitentiam, C

^a Forte etsi. WAR.

A suscipiet eam, et serviet ei in vicem ancillæ, et annum integrum in pane et aqua per mensuram pœnitentat, nec in uno lecto permaneant.

VI.

De alienis adeundis ad judicandum.

Si quæ quæstiones in hac insula orientur, ad sedem apostolicam referantur.

VII.

De pœnitentia agenda in ultimo spiritu.

Si quis infirmatur, agat pœnitentiam, etiam ex necessitate, quia misericors est Deus.

VIII.

De eo quod insipientes præsse non debent.

Synodus totius mundi, et Patricius decrevit : Qui insipientis est, nullo modo præsse liceat, sed sub

B manu abbatis catholici opus suum exerceat.

IX.

De collectura pecuniae non vituperanda, necessitate cogente.

Patricius ait : Si quis acceperit permissionem pontificis, et collectum sit pretium captivi, non plus exegerit quam necessitas poposcit. Si quid supra remanserit, ponat super altare, et indigentibus detur et captivis.

Item si quis colligit pecuniam sub nomine misericordie, non audeat spoliare Ecclesiam Dei, sed reges et plebiles, quibus melius est dare quam recendere.

SYNODUS EPISCOPORUM PATRICII, AUXILIIS ISSERNINI.

Gratias agimus Deo Patri et Filio et Spiritui sancto. presbyteris et diaconibus et omni clero, Patricius, Auxiliis et Isserninus episcopi, salutem.

Satius nobis negligentes præmonere (quam) cùm parere quæ facta sunt, Salomone dicente : *Melius est arguere quam irasci* (*Ecli. xx, 1*). Exempla definitio- nis nostræ inferius conscripta sunt, et sic inchoant.

I. Si quis in quæstionem captivis quæsierit in plebe, suo jure, sine permissione, meruit excommunicari.

II. Lectores denique cognoscant unusquisque ecclesiam in qua psallat.

III. Clericus vagus non sit in plebe.

IV. Si quis permissionem acceperit, et collectum sit pretium, non plus exigat quam quod necessitas poscit.

V. Si quid supra manserit, ponat super altare pontificis, ut detur aliis indigenti.

VI. Quicunque clericus ab ostiario usque ad sa-

cerdotem sine tunica visus fuerit, aut turpitudinem ventris et nuditatem non tegat; et si non more Romano capilli ejus tonsi sint, et uxor ejus si non velato capite ambulaverit, pariter a laicis contemnuntur, et ab Ecclesia separantur.

D VII. Quicunque clericus jussus negligentie causa ad collectas manæ vel vespere non occurrerit, alienus habeatur, nisi forte jugo servitutis sit detenus.

VIII. Clericus si pro gentili homine fideijussor fuerit in quacunque quantitate, et si contigerit (quod mirum non ^a potest) per astutiam aliquam, gentilis ille clericu fallat rebus suis; clericus ille solvat debitum : nam si armis compugnaverit cum illo, merito extra Ecclesiam computetur.

IX. Monachus et virgo, unus ab hinc, et alia ab aliunde, in uno hospitio non commaneant, nec in uno curru a villa in villam discurrent, nec assidue invicem confabulationem exerceant.

^a Leg. Est. Sic lib. Cotton.

X. Si incepturn boni operis ostenderit in psalendo, et comam habeat, ab Ecclesia excludendus, nisi statui priori se restituerit.

XI. Quicunque clericus ab aliquo excommunicatus fuerit et alias eum suscepit, ambo coæquali pœnitentia utantur.

XII. Quicunque Christianus excommunicatus fuerit, nec ejus eleemosyna recipiatur.

XIII. Eleemosynam a gentibus offerendam in ecclesiam recipi non licet.

XIV. Christianus qui occiderit, aut fornicationem fecerit, aut more gentilium ad ^a aruspice meaverit; per singula crimina annum pœnitentiae agat: impleto, cum testibus veniat anno pœnitentiae, et postea resolvetur a sacerdote.

XV. Et qui furtum fecerit, dimidium pœnitentia, viginti diebus cum pane; et si fieri potest, raptam representet: sic in Ecclesiam renuetur.

XVI. Christianus qui crediderit esse ^b Lamiam in speculo, quæ interpretatur *Striga*, anathematizandus, quicunque super animam, famam istam imposuerit; nec ante in Ecclesiam recipiendus quam ut idem criminis quod fecit, sua iterum voce revocet: et sic pœnitentiam cum omni diligentia agat.

XVII. Virgo quæ voverit Deo permanet casta, et postea nupserit carnalem sponsum, excommunicationis sit donec convertatur. Si conversa fuerit, et dimiserit adulterium, pœnitentiam agat, et postea non in una domo nec in una villa habent.

XVIII. Si quis excommunicationis fuerit, nec nocte pascharum in ecclesiam (non) introeat, donec pœnitentiam recipiat.

XIX. Mulier Christiana quæ acceperit virum honestis nuptiis, et postmodum discesserit a primo, et junxerit se adulterio, quæ hæc fecit, excommunicationis sit.

XX. Christianus qui fraudat debitum enjuslibet ritu gentilium, excommunicationis sit donec solvat debitum.

XXI. Christianus cui dereliquerit aliquis, et provocat eum in ^c ductum et non in ecclesiam, ut ibi examinetur causa, qui sic fecerit alienus sit.

XXII. Si quis tradiderit filiam suam viro honestis nuptiis, et amaverit alium et consentit filia suæ, et acceperit dotem, ambo ab Ecclesia excludantur.

XXIII. Si quis presbyteroruni ecclesiam ædificaverit, non offerat antequam adducat suum pontificem, ut eam consecret, quia sic decet.

XXIV. Si quis advena ingressus fuerit plebem,

A non ante baptizet neque offerat, nec consecret, nec ecclesiæ ædificet, ^d nec permissionem accipiat ab episcopo; nam qui a gentibus sperat permissionem, alienus sit.

XXV. Si quæ a religiosis hominibus donata fuerint, diebus illis quibus pontifex in singulis habitaverit ecclesiis, pontificalia dona, sicut mos antiquus, ordinare, ad episcopum pertinehunt, sive ad usum necessarium, sive egentibus distribuendum, prout ipse episcopus moderabit.

XXVI. Si quis vero clericus contravenerit, et dona invadere fuerit deprehensus, ut turpis lucri cupidus ab Ecclesia sequestretur.

XXVII. Clericus episcopi in plebe quislibet novus ingressor, baptizare et offerre illum non licet, nec **B** aliquid agere: qui si sic non faciat, excommunicationis sit.

XXVIII. Si quis clericorum excommunicationis fuerit solus, non in eadem domo cum aliis orationem faciat; nec offerre nec ^e conservare licet, donec se faciat emendatum; qui si sic non fecerit, dupliciter vindicetur.

XXIX. Si quis fratrum accipere gratiam Dei voluerit, non ante baptizetur quam quadragesimum agat.

XXX. Episcopus quislibet qui de sua in alteram prograditur parochiam, nec ordinare præsumat, nisi permissionem acceperit ab eo qui in suo principatu est; die dominica offerat tantum susceptione, et obsequi hic contentus sit.

XXXI. Si quis conduxit e duobus clericis quos discordare convenit per discordiam aliquam, prolatum uni e duobus hostem ad interficiendum homicidiam congruum est nominari; qui clericus ab omnibus rectis habetur alienus.

XXXII. Si quis clericorum voluerit juvare captivo, cum suo pretio illi subveniat: nam si per furtum illum inviolaverit, blasphemantur multi clerci per unum latronem; qui sic fecerit, excommunicationis sit.

XXXIII. Clericus qui de Britannis ad nos venit sine epistola, etsi habitet in plebe, non licitum ministrare.

XXXIV. Diaconus nobiscum similiter, qui inconsulto suo abbate, sine litteris in aliam parochiam assentiat, nec cibum ministrare decet: et a suo presbytero quem contempsit, per pœnitentiam vindicetur: et monachus inconsulto abbate vagulus debet vindicari.

Finiunt synodi instituta.

^a Qui harugagarum, id est, hostiarum exta inspetat, ad futurorum eventum inde cognoscendum. Vid.

Hud. Jun. Nomenclator. WAR.

^b Festo accipitur pro malefica muliere, quæ et

Volatrica et strix antiquitus dicebatur. Id.

^c Leg. *donec. In.*

^d An *conversare*, seu potius *conversari?*

^e Leg. *absentat. WAR.*